

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1073

08.10.2023 (134)

Conducerea între comunitatea națională și elitism

de la Michael Kühnen

IDEEA SENATULUI

Încă de la început, Führerul a recunoscut că haosul sălbatic al micilor grupuri, asociații, frății, federații și secte ale mișcării völkisch avea nevoie de un purtător de voință disciplinat, de un partid de avangardă revoluționar, de o comunitate de oameni pregătiți să lupte pentru o nouă credință, o reevaluare a valorilor și transformarea lumii cu o hotărâre tenace și un zel care să nu slăbească niciodată!

Ca model de organizare, Adolf Hitler a ales cea mai puternică și mai semnificativă asociație masculină din punct de vedere istoric din istoria Europei - Biserica Catolică! De la aceasta, național-socialiștii aveau să învețe cum să obțină putere asupra sufletelor și inimilor, cum să confere instituțiilor o permanență puternică, ce forme de organizare puteau rezista furtunilor istoriei timp de secole și de ce.

Criticii din tabăra mișcării völkisch au calificat acest lucru drept negerman și nefiresc, dar au uitat că partidul, care trebuia să devină o biserică politică, urmărește un scop limitat în timp, trebuie să îndeplinească un program concret și apoi se dizolvă, dar că ieșirea din lumea minusurilor în ordinea libertății, această luptă de o generație, nu poate avea succes decât cu astfel de metode.

Decadența omului european a progresat prea mult, instinctele sale naturale sunt prea confuze, vitalitatea sa este prea slabă și sufletul său este prea des frânt pentru ca o altă cale să fie posibilă. Numai partidul garantează victoria și, odată cu ea, supraviețuirea și un viitor uman pentru popor și rasă, chiar dacă trebuie să folosească pentru o vreme metodele inamicului - partidul nu se întreabă de unde vin metodele, ci dacă acestea sunt eficiente și dacă permit construirea și stabilizarea unei Noi Ordini.

Această dovadă istorică, însă, a fost furnizată de mult timp de instituțiile și structurile Bisericii Catolice - iar triumful NSDAP, pe care numai o conspirație ar putea să îl spargă temporar, mobilizând împotriva noastră aproape toată puterea de pe pământ, trebuie să convingă chiar și pe cei mai sceptici!

Iată cum Führerul a construit Partidul Național-Socialist pe modelul Bisericii Catolice - cu un "popor bisericesc" disciplinat al național-socialiștilor, cu lideri politici ca "preoți" și soldați politici ca "cavaleri religioși", liderii grupurilor locale ca "pastori", Gauleiterii ca "episcopi", corpul liderilor politici ca un "ordin religios" și liderul partidului ca un "papă" laic - în fața nunțiatului papale din München, Führerul a declarat odată, cu înțeles: Biserica poate să domnească peste poporul german în lumea de dincolo, dar peste poporul german din această lume, Partidul Național-Socialist și liderii săi; și așa cum Sfântul Părinte de la Roma pretinde pentru sine o infailibilitate în materie religioasă, la fel și liderul NSDAP pretindea o astfel de infailibilitate pentru lupta de aici de pe pământ!

De aceea spunem: Partidul are întotdeauna dreptate! Nu pentru că fiecare decizie trebuie să fie întotdeauna corectă, ci pentru că partidul conduce lupta pentru viață, pentru conservarea și dezvoltarea speciilor, pentru natură și legile ei, pentru că această luptă nu poate fi trecută victorioasă decât de partid, pentru că viața și legile naturii sunt întotdeauna corecte și vor fi întotdeauna păstrate corecte pe acest pământ - și astfel și scopul partidului și mijloacele pe care le folosește pentru atingerea scopului!

Dar chiar și Papa, acest conducător absolut al unei Biserici vechi de două mii de ani, nu poate decide în mod arbitrar, ci rămâne legat de învățătura Bisericii, care este întruchipată pentru el în Colegiul Cardinalilor care îl aleg, care sunt prinții Bisericii, fără a căror încredere nici un Papă nu poate guverna și care, dacă este necesar, îl pot destitui și alege un succesor în cazul în care acesta devine apostat față de Biserică sau îi amenință în mod fundamental puterea spirituală și pământească prin eșec.

Adolf Hitler a vrut și el să creeze un astfel de Colegiu Cardinal pentru a finaliza construcția organizațională a NSDAP - astfel, ideea Senatului s-a născut încă de la începutul istoriei partidului!

Senatorii urmau să fie "cardinalii" partidului. Încă din timpul luptei, a fost creată și amenajată în mod solemn o sală pentru Senat la sediul central al NSDAP, în nou construita Casă Brună din München, pentru a simboliza demnitatea, puterea și măreția unui colegiu care urma să fie inima și conștiința partidului. Ani și ani de zile, activitatea de numire a unui Senat și de clarificare a atribuțiilor sale a continuat, dar nu a căpătat niciodată contur. Până la izbucnirea războiului, decizia fusese luată:

Primul lider al NSDAP, Adolf Hitler, își alege singur succesorul! În septembrie 1939, cu ocazia marelui său discurs de la începutul războiului, a anunțat că Hermann Göring îi va fi succesor. Dacă acesta va eșua, va fi Rudolf Hess, iar dacă nici acesta nu-i va putea succeda, a anunțat Führerul, va numi acum un senat pentru a-l alege pe cel mai demn dintre ei.

De aici se poate trage concluzia că Senatul ar putea fi în cele din urmă creat, chiar dacă ar fi în continuare privat de dreptul de a alege un lider la prima schimbare de lider. Dar, din nou, acest lucru nu s-a întâmplat - până în 1945, Senatul a rămas o idee care nu a fost concretizată. Când Führerul a murit sacrificat, Hermann Göring, condamnat la moarte de învingători, s-a sinucis, iar Rudolf Hess a dispărut pe viață în spatele zidurilor închisorii, legitimitatea tradiției istorice a expirat; partidul s-a destrămat și nu a mai existat nimeni care să poată păstra în mod legitim această tradiție, așa cum ar fi trebuit să facă Senatul.

De ce nu a fost posibilă crearea unui Senat până în 1945, în ciuda tuturor planificărilor și în ciuda voinței lui Adolf Hitler, a fost deja indicat în prima parte a acestei lucrări: în geniul Führerului, în acest instrument al Providenței, persoana, partidul și Germania s-au contopit într-o unitate în afara căreia nimic nu putea exista și se putea afirma. Personalitatea excepțională Adolf Hitler a împiedicat, împotriva voinței sale, formarea unor instituții care erau destinate oamenilor normali.

Rămâne deci sarcina noastră, în reconstrucția partidului, să încununăm această uriașă construcție cu crearea Senatului NSDAP:

"Prin intermediul lui, un număr dintre cei mai vechi și mai capabili șefi ai mișcării vor fi aduși în legătură directă cu conducerea supremă a partidului. Apartenența la acest mare senat al mișcării va fi simțită și considerată în viitor ca fiind cea mai mare onoare a mișcării."

Adolf Hitler

FORMAREA SENATULUI

De data aceasta, în paralel cu munca de refondare a partidului, formarea senatului ar trebui să înceapă încă din perioada de luptă. În acest scop, liderul partidului numește primii senatori dintre cei mai buni și mai respectați național-socialiști, care, totuși, nu trebuie să mai fie în luptă activă în momentul numirii lor, adică să nu fie încurcați în interese, lupte și toate fleacurile muncii organizatorice zilnice. Aceștia trebuie să fie oameni care, fără a ține cont de necesitățile strategice și de greutățile și fluctuațiile tactice, sunt dedicați exclusiv ideii - oameni care, în eterna dihotomie dintre ideal și realitate, trăiesc în mod consecvent doar idealul și se asigură că partidul și conducerea partidului nu se îndepărtează niciodată prea mult de el.

De îndată ce este numit primul senator, acesta întruchipează deja ideea senatului care tinde spre realizare și își începe activitatea de consilier al liderului partidului. De acum înainte, liderul partidului nu mai poate numi un alt senator împotriva voinței sale - orice numire necesită astfel acordul senatorilor deja existenți. Acest lucru îl împiedică pe liderul partidului să creeze un colegiu de yes-meni voluntari și, în același timp, este menit să garanteze că Senatul formează o comunitate și nu rămâne o colecție de indivizi care au fost aduși în poziția lor înaltă doar prin grația și voința liderului de partid. Respingerea unui om propus de liderul partidului, desigur, necesită întotdeauna unanimitate - ca orice decizie a Senatului. Încă de la început, senatorii, atât ca personalități, cât și ca o comunitate, vor acționa în calitate de consilieri ai conducerii partidului.

Primii 24 de senatori numiți formează Senatul mic. Odată ce acesta este format, Senatul se consideră constituit și își exercită toate atribuțiile pe deplin. Ulterior, odată ce se ajunge la numărul complet de 64 de membri (Marele Senat), Senatul Mic poate fi considerat, practic, un fel de comitet de lucru pentru lucrările în curs, pregătind decizii și rezoluții. Dar, în evoluția formării Senatului, atingerea numărului necesar pentru constituirea Senatului Mic înseamnă că Senatul și-a început activitatea în întregime.

Ceea ce este important în toate acestea este că nu este vorba în niciun caz de a numi cât mai repede un număr cât mai mare de senatori: senatorilor trebuie să li se ceară cel mai mult claritate și fermitate ideologică, abnegație și imparțialitate în fața disputelor interne de partid, loialitate față de partid, onestitate și reputație generală și fără restricții în rândul tovarășilor de partid. Senatorii sunt numiți pe viață, pot fi excluși doar prin votul unanim al tuturor celorlalți membri ai Senatului și întruchipează înțelepciunea și salvarea colectivă a partidului. Nicio persoană nedemnă nu se poate strecura în această comunitate!

Senatorii nu trebuie numiți în ideea de a arăta un număr de membri, nu cu speranța de a ajunge în curând la un număr complet pentru constituirea Senatului Mic și

Mare, ci doar în funcție de standardul de vrednicie.

De îndată ce Senatul mic este constituit, acesta primește puterea care aparține Senatului NSDAP: Alegerea liderului, răsturnarea liderului și dreptul de veto asupra tuturor rezoluțiilor conducerii partidului sunt acum conferite senatorilor, pe lângă dreptul de a delibera în continuare. Aceștia pot, de asemenea, să anunțe propriile rezoluții, dar acestea necesită acordul liderului partidului pentru a intra în vigoare. Mai presus de toate, însă, dreptul de a numi noi senatori trece de la liderul partidului la senat, deși liderul partidului are acum drept de veto.

Ideea de bază a activității Senatului este concilierea și punerea de acord a idealului, ai cărui gardieni sunt senatorii, cu realitatea, pe care trebuie să o modeleze conducerea partidului. Prin urmare, între Senat și liderul partidului ar trebui să existe o relație de încredere, garantată instituțional prin dreptul reciproc de veto, astfel încât o putere să nu o poată elimina sau domina niciodată pe cealaltă. Formarea Senatului național-socialist se va realiza în acest spirit!

PUTEREA SENATULUI

După cum s-a arătat deja, Senatul, în calitate de colegiu, are puteri extraordinare:

Senatul alege liderul partidului, este singurul care poate, de asemenea, să îl demită pe liderul partidului, are drept de veto împotriva tuturor deciziilor luate de conducerea partidului și poate emite el însuși ordine pentru partid, deși liderul partidului are drept de veto.

Prin urmare, teoretic, liderul partidului și senatul se pot bloca reciproc în totalitate; și aceste puteri care se anulează reciproc sunt de asemenea dorite pentru a putea opune voința liderului partidului cu un corectiv atunci când acesta se îndepărtează în mod clar de ideea noastră sacră și de sarcina istorică a partidului.

De fapt, însă, o astfel de politică de blocaj nu este de așteptat: Liderul partidului este obligat să acorde atenție și să respecte sfatul Senatului, deoarece Senatul este cea mai înaltă autoritate intelectuală a partidului, ale cărui puteri extraordinare, într-un stat-lider altfel total, îl împiedică în mod fiabil pe liderul partidului să ignore cu aroganță și aroganță opinia cu greutate a Senatului.

Pe de altă parte, Senatul nu este o jucărie a opiniilor sau deciziilor arbitrare și aleatorii ale majorității:

Numai în calitate de comunitate, adică prin decizii în unanimitate, Senatul își poate folosi puterea. Numai acest lucru îl împiedică să intervină în mod arbitrar în

responsabilitățile cotidiene și de politică de putere ale liderului de partid, deoarece astfel de decizii în unanimitate pot apărea numai dacă există într-adevăr rezerve destul de fundamentale și evidente pentru toată lumea cu privire la măsurile luate de conducerea partidului sau la persoana liderului de partid. În plus, toți senatorii au fost selectați cu grijă în așa fel încât să nu mai aibă interese sau sarcini de politică de putere, ci să fie dedicați exclusiv păstrării ideii.

Prin urmare, se poate presupune că, în practică, Senatul își va folosi puterile extraordinare doar o singură dată - atunci când un nou lider de partid trebuie ales ca urmare a decesului, demisiei sau incapacității predecesorului său. În rest, Senatul va respecta, în general, autoritatea și responsabilitatea deplină a liderului de partid, în conformitate cu principiul liderului, și îl va consilia și susține cu atenție și cu toată autoritatea sa.

Se urmărește o relație de încredere între liderul partidului și senat, ferm înrădăcinată în ideea național-socialistă și în ethosul instituțiilor de conducere, cum ar fi senatul. Amândoi vor căuta să realizeze acest lucru, deoarece numai împreună pot rezolva sarcinile lor reciproce și își pot folosi puterile - pentru obiectivul comun!

După preluarea puterii, liderul partidului NSDAP își asumă simultan sarcina de șef al guvernului în Volksstaat-ul național-socialist. În consecință, Senatului îi sunt atribuite și sarcini de stat: Senatul are acum aceleași puteri asupra tuturor agențiilor și deciziilor de stat ca și asupra partidului, așa cum avea anterior.

Sarcinile Senatului includ, de asemenea, supravegherea Liceului Partidului și definirea conținutului activității acestuia - acest liceu va funcționa ca o academie de partid, ca cea mai înaltă și mai importantă instituție de cercetare și de predare a viziunii național-socialiste asupra lumii și vieții, și va deveni un model pentru toate instituțiile de pregătire ale partidului. Participarea și absolvirea cu succes a cursurilor corespunzătoare din cadrul Liceului va fi o condiție prealabilă pentru preluarea unor funcții de conducere superioare în cadrul Partidului.

În general, încă de la început și încă din timpul luptei, se așteaptă și se cere de la fiecare național-socialist să respecte autoritatea spirituală și prestigiul Senatului și să facă totul pentru a-l întări și a-i permite să-și îndeplinească sarcinile. Atunci Senatul va deveni rapid conștiința partidului și va putea preveni și opri în mod fiabil orice înstrăinare între instituțiile partidului, și mai târziu ale statului, și ideea pe care o servim cu toții.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRWAHOLOANISATION

Der Kampf geht weiter !

Siebing Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tacklung. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf glnzender Ebene!

Schrittweise vom Staatsapparat, Vertriebung, Verfolgung und Verdrngung haben sich ausgebildet, die Karte der genderten bis zu dem hochgeliebten Fhrer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unangenehm arbeitslos, Vertrieben und Ausgrenzung erleben. Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weissen Vllker.

Ein Siegung ist zwar nicht gewiss, aber die Gnade des hochgeliebten Vllkers Adolf Hitler ist nicht zu versperren.

Die vornehmliche Aufgabe ist es, den Vllkern zu sagen, dass wir nicht nur Vllker (V) zu sein, sondern auch Mrtel und Ehrenmrtel, Charaktere und Verantwortungsbewusstsein zu sein.

Ein "nein" oder "nein" ist im Wahlkampf oder im Strafenkampf, es ist Propagandaarbeit, Scherz oder auf einem Schicksal an dem die Nationalsozialisten bei einem Pflichten sind!

Gerhard Luch

Buletinul de stiri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de față
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiarea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia că de informaii. Caut informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săgărețind terenul îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumina. Putem mulțumi din nou

the NEW ORDER
Number 176 (137) Founder 1978 April 26, 2022 (135)

The Fight Goes On !

Ninety years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countermeasures and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "right" or "wrong", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerhard Luch

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!